

یکی از بهترین هدایایی که پدر و مادر می‌توانند به فرزندانشان بدهند، امکان شاد رساندن و شاد بودن است. برای شاد بودن نیازی به ثروت و دارایی فراوان نیست، بلکه می‌توان با ساده‌ترین و پیش‌پا افتاده‌ترین وسایل و امکانات نیز کودکان را شاد کرد بچه‌هایی که بتوانند احساسات و عواطف شاد روندان را بشناسند و درک کنند، یقیناً می‌توانند آن را در سراسر زندگی خود حفظ کنند. شادی کودکان موجب تقویت روحیه، انگیزه، اعزت نفس و پایداری آن‌ها می‌شود. والدین می‌توانند با استفاده از روش‌های ساده‌زیر شادی و نشاط را در وجود بچه‌ها زنده نگه دارند.

نویسنده: CAROL STRALEY

متوجه: ماذانا سلمشور

منبع: اینترنت، سایت PARENTS

۲- با صدای بلند بخندید، لطیفه بگویید، داستان‌های طنز و خنده‌دار بخوانید، ترانه‌های شاد زمزمه کنید و به دنبال سرگرمی‌های شاد کننده باشید. کاری کنید تا صدای خنده فرزندتان بلند شود، آن وقت خواهید دید که با خنده او، شما هم خواهید خنديد. خندي دن شما تأثیر فراوانی بر جسم و بدن شما می‌گذارد، از جمله فشارهای روانی کاهش پیدامی کنند، اکسیژن بیشتری به بدن می‌رسد و با روحیه بهتری به حل مشکلات می‌پردازید.

۳- کودکان موفق، کودکان شادند، و کودکان شاد، کودکان موفق‌اند. اگر قصدتان فراهم آوردن زندگی‌ای توأم با تلاش و کوشش است، سعی کنید عاداتی را در فرزندتان تقویت کنید که روحیه تحمل و مقاومت را در او بالا ببرد. همه کودکان به زمانی برای تخلیه بار هیجانی، زنگ تفریح و بازی‌های مفرح و شادی بخش احتیاج دارند، زمانی که بتوانند

۱- با فرزندتان به بازی و جست و خیز بپردازید، با هم گر گم به هوا، قایم باشک و توب بازی کنید. زمستان‌ها با برف، آدم برفی بسازید و از برف بازی لذت ببرید. شاید نتوانید همپای او بدوید و تحرک داشته باشید، اما حضور شما مطمئناً نیروی استقامت و پایداری را در کودکتان افزایش می‌دهد و دلیلی برای خنده و شادی هر دوی شما خواهد شد. جنب و جوش داشتن و ورزش کردن، فشار روانی را کاهش می‌دهد و این امکان را برای بچه‌ها فراهم می‌آورد که با تنفس‌های عمیق و دم و بازدم‌های قوی هوای لازم را به ریه‌ها برسانند. هم چنین موجب می‌شود که بچه‌ها برداشتی مثبت از توانایی‌های بدنی خود داشته باشند و نسبت به قدرت بدنی شان آگاه باشند. آن‌ها از این که می‌توانند بیشتر بپرند و سریع‌تر بدوند، احساس غرور می‌کنند و با آزاد کردن انرژی درونی شان، احساس شادی و نشاط می‌کنند. پس عادت کنید با فرزندتان به بازی و تفریح بپردازید.

بررسد، تنها به او نگویید: «آفرین، خیلی خوب است.» بلکه، سعی کنید با یافتن کلمات و جملاتی که شادی و مسرت شما را از پیروزی و موفقیت او نشان دهد، او را تشویق و حمایت کنید. برای مثال بگویید: «داستانی که درباره قهرمان خیالی ات نوشته بودی، خیلی واقعی و ملموس بود و من احساس کردم که داستان تو از یک ماجراهای حقیقی سرچشمه گرفته است.» یا «عن از نحوه نقاشی ورنگ آمیزی درختان تو خیلی خوش آمد و...». این گونه جملات مفهوم بیشتری از یک «آفرین ساده»

بدون هیچ عجله‌ای پرواز پرنده‌ای را نظاره کنند، آدم برفی بسازند، به حرکت ابرها خیره شوند و بالاخره آن که محیط اطرافشان را کشف کنند.

۴- کمک کردن و حمایت کردن را به کودک ییاموزید. هر کودکی برای این که احساس ارزشمندی کند، نیازمند حس تعلق نسبت به گروهی است که در آن زندگی می‌کند. از فرزندتان بخواهید اسباب بازی‌های قدیمی و وسایلی که مدت‌هاست به سراغشان نرفته است، به بچه‌های مستمندی که می‌شناسد، اهدا کند. از این طریق می‌تواند حس همدردی و تعاون نسبت به انسان‌های دیگر را در خود رشد دهد و فرصتی برای بیان آن پیدا کند. در روزهای جشن و شادی از

او بخواهید که شمارا در امر کمک و یاری به محرومین و فقرا همراهی کند. بچه‌های ذلت کمک کردن به دیگران را از همان دوران کودکی می‌توانند بچشند. اقدام خیرخواهانه دانش آموزان یک مجتمع آموزشی با ارسال کتاب، دفتر، لوازم التحریر و اسباب بازی برای کودکان مناطق دور افتاده، حس تعاون و نوع دوستی را در آن‌ها پرورش می‌دهد.

۵- در مورد تشویق فرزندتان، خلاقی باشید. وقتی فرزندتان در انجام کاری موفق شده و توانسته است به هدفش

۷- هنرمند درون فرزندتان را کشف کنید. بدون شک

بارها شنیده‌اید که گوش کردن به آهنگ‌ها و موسیقی‌های اصیل و کلاسیک موجب رشد مغزی کودک می‌شود. علاوه بر آن، نقاشی، نواختن یک ساز ساده موسیقی، اجرای یک نمایش نامه کوچک یا هر فعالیت هنری دیگر می‌تواند زندگی کودک را غنی سازد و حسی از ارزشمندی و اعتماد به نفس را در او بیدار کند. کودک با شناخت توانایی‌ها و استعدادهای درونی اش و بیان هنرمندانه آن‌ها، احساس خوبی نسبت به خودش پیدامی کند که می‌تواند موجب شادی و نشاط واقعی او شود. هم چنین، کودکی که با دید زیبایی‌شناسی به پدیده‌های پیرامونی اش نگاه می‌کند، ارتباط بهتری با طبیعت برقرار می‌کند و مدام در حال کاوش و یافتن زیبایی‌های بیشتر در محیط اطرافش خواهد بود.

۸- لبخند بزنید. لبخند شما بهترین قوت قلب فرزندتان

است و به او نیروی دویاره می‌دهد. شما با لبخند خود به او می‌گویید: «دوست دارم». زمانی که در کنار او هستید، اورادر آغوش بگیرید. طبق گفته روان‌شناسان، هر کودکی برای کسب قوای روزانه‌اش به ۴ بار، برای افزایش انگیزه به ۸ بار و برای رشد و نمو جسمانی به ۱۶ بار در آغوش کشیده شدن، احتیاج دارد. لازم به توضیح است که لبخندها و بغل کردن‌های کودکان به همان میزان که برای آنان مفید و

سودمند است و تأثیری مثبت بر روند رشد آن‌ها می‌گذارد، برای شما هم به عنوان پدر و مادر او مفید و تأثیر گذار است.

۹- به صحبت فرزندتان فعالانه گوش

دهید. هیچ چیز مثل گوش دادن به سخنان کودک و توجه نشان دادن به اعمال او نمی‌تواند احساس شادی و شعف را در او به وجود آورد. شما با این کار خود به او می‌فهمانید که چقدر برایش ارزش قائل اید. شنوندۀ فعل بودن به معنای آن است که وقتی فرزندتان با شما

دربردارند و موجب تقویت حس شایستگی و ارزشمندی فرزندتان می‌شوند. در عین حال مراقب باشید تشویق‌هایتان اغراق آمیز و بیش از حد لازم نباشد که توجه کودک را به جای تمرکز بر پیشرفت کارش به تعاریف و پاداش‌های شما منحرف کند.

۱۰- نسبت به تغذیه فرزندتان

دقیق باشید. اگر او بداخلق و ایراد گیر است (در صورتی که بیمار نباشد)، احتمالاً گرسنه است. اگر هنوز موقع ناهار یا شام نشده است، یک لقمه ساده، اما مقوی برایش بگیرید. تغذیه درست و مناسب تأثیر بسزایی بر خلق و خوی کودک دارد و باعث می‌شود که او بقیه روز را با شادی و نشاط سپری کند. میوه‌های تازه، خشکبار، مقداری نان و پنیر، یک لیوان شیر می‌تواند انرژی لازم را تازمان غذای روزانه برای او تأمین کند.

۱۱- روش حل مسئله را به فرزندتان بیاموزید. از بستن بند کفشه گرفته تا عبور بی خطر از عرض خیابان، از غذا خوردن گرفته تا یافتن جواب مسئله ریاضی، همگی از جمله آموزش‌هایی اند که هر پدر و مادری برای رسیدن به استقلال فردی به فرزندش می‌آموزد. علاوه

برآن، زمانی که کودک بتواند مشکلی را به تنها یی حل کند، احساس خوبی نسبت به توانایی‌هایش پیدا خواهد کرد. وقتی که کودک به مانعی بر می‌خورد - خواه رنجیدن از دست دوستش و خواه حل یک معماً مشکل - می‌تواند با استفاده از روش حل مسئله در صدد رفع آن نیز برآید. روش حل مسئله عبارت است

از: ۱) شناسایی مشکل، ۲) شرح راه حل مسئله، ۳) سنجش راه‌های مختلف؛ ۴) تشخیص این که به تنها یی می‌تواند مشکل را حل کند یا به کمک احتیاج دارد، و ۵) در صورت احتیاج به کمک می‌تواند از بزرگسالان کمک بگیرد.

۱۲- امکان درخشیدن را به کودک بدھید. هر کودکی توانایی و استعداد خاصی دارد، چرا نباید این امکان را به او داد که خودی نشان دهد؟ آیا او کتاب خواندن را دوست دارد؟ در این صورت می‌توانید به او اجازه دهید زمانی که شما آشپزی می‌کنید، یا به گل‌هارسیدگی می‌کنید، برایتان کتاب بخواند. آیا از حساب و ریاضی خوش می‌آید؟ در این صورت او را تشویق کنید تا فهرست خرید را برای شما تهیه کند. وقتی که شور و اشتیاق فرزندتان را برای کمک و همکاری پذیرید و نشان دهید که تحت تأثیر محبت‌های او قرار گرفته‌اید، بدون شک موجب شادی و مسرت و البته افزایش اعتماد به نفس او خواهید شد.

کمال طلبی را فراموش کنید، بدیهی است هر پدر و مادری دوست دارد که فرزندش بهترین باشد، اما باید به توانایی‌های بچه‌ها نیز توجه کرد.

صحبت می‌کند، اگر کاری در دست دارد، کنار بگذارید و به گفته‌های او توجه کنید. تازمانی که کودک حرفی برای گفتن دارد، سخن او را قطع نکنید، به افکارش نخدید و اگر هم حرف‌هایش را قبل‌شنبیده‌اید و او دوباره می‌خواهد درباره آن‌ها صحبت کند، از خود بی‌حوصلگی نشان ندهید. به خاطر داشته باشید که اگر امروز از شما بی‌توجهی ببیند، در آینده برای دردسل کردن و راهنمایی خواستن به سراغ شما نخواهد آمد. یکی از بهترین فرصت‌ها برای گفت‌وگوهای کودکان، شب قبل از خوابیدن است. سعی کنید هر شب شرایطی برای او فراهم کنید که بتواند حرف‌هایش را به شما بزند و در مورد مسائل مختلف به اظهار نظر بپردازد. با این شیوه او به نوعی گرفتاری‌های ذهنی اش را بیرون می‌ریزد و با احساس سبکی و نشاط به خواب می‌رود.

۱۰- کمال طلبی را فراموش کنید. بدیهی است هر پدر و مادری دوست دارد که فرزندش بهترین باشد، اما باید به استعدادها و توانایی‌های بچه‌ها نیز توجه کرد. بهترین، تنها یک نفر است، و ماناید بقیه را به دلیل آن که آن یک نفر نیستند، مورد اعتراض و فشار قرار دهیم. آیا اگر کاری را نتوان عالی انجام داد، اصل‌ناید به دنبال آن هم رفت؟ این درست نیست که موقفيت رامعادل «بی تقصی» و «کمال» بدانیم. شاید موقفيت آن است که کاری را بهتر از گذشته انجام دهیم، زیرا تازمانی که برای انجام کاری نلاش می‌کنیم، در حال رشد و ارتقای خویشن هستیم. اگر پدر و مادر هدف معقول و قابل دسترسی برای فرزند خود تعیین کنند و آن‌ها را کم‌تر دچار کمال طلبی و بهترین بودن کنند، بچه‌ها طعم شادی ولذت را در سراسر زندگی شان بیشتر بچشند. کودکانی که بتوانند بخندند، شاد باشند و کنچک‌وانه همه چیز را مورد بررسی و تأمل قرار دهند، در مقابل فشارهای آینده نیز بهتر از خود مقاومت و پایداری نشان خواهند داد.